

Briefcontact Jaargang 69, Nummer 1, maart 2020

Inhoud:

Van de voorzitter: programmawijzigingen

Overpeinzingen aan het begin van het jaar 2020	1
Internationale kerkdienst in Zürich.....	3
Brief Madeleine Lüthy St. Petersburg	4
Een verlaat kerstverhaal.....	11
Auf der Suche nach der Besinnlichkeit	14
Preek Ds. David van Welden.....	15
Weekend Ittingen	21
Preekrooster Kerkdiensten	23
Dagsluiting	24

Dit Briefcontact is de eerste uitgave in het nieuwe jaar 2020.

Het volgende nummer verschijnt in de maand juli.

Sluitingsdatum kopij: 20 juni

Redactie: emailadres: lida.versteeg@muri-be.ch

Briefcontact, het verenigingsorgaan van de NEV, verschijnt drie keer per jaar.

Van de voorzitter: programmawijzigingen

Wilfred van Gunsteren

Nu de corona-virus epidemie Zwitserland in haar greep heeft, verandert er ook voor de NEV het één en ander. De kerkdienst op Pasen in Dagmersellen gaat niet door en de algemene ledenvergadering van 12 april wordt verschoven naar een later tijdstip dit jaar. Ook het gemeente weekeinde in Ittingen van 16 en 17 mei gaat niet door. Gezien de grote onzekerheid aangaande het verloop van de epidemie heeft het geen zin nu al alternatieve data te noemen. Ik vermoed dat een algemene ledenvergadering op Pinksteren (31 mei) ook nog te vroeg zal zijn.

We zijn een vereniging oudere mensen wier gezondheid en immuunsysteem niet in beste vorm kunnen zijn, en daardoor bijzonder moeten oppassen.

De ledenvergadering heeft geen haast. Als het dit voorjaar niet lukt, dan wel in het najaar hoop ik.

Het volgende Briefcontact zal pas in juli 2020 verschijnen, dus zullen aankondigingen van de NEV de komende maanden U slechts via de NEV-website of per e-mail kunnen bereiken. Ik zou degene onder U die een e-mailadres hebben, willen verzoeken dit adres aan de penningmeester (heezen@bluewin.ch) en mij (wfvgn@ethz.ch) te willen doorgeven zodat wij eenieder gemakkelijk kunnen bereiken.

Jolande en ik zijn momenteel in ons appartement in Scheveningen, alwaar we voorlopig blijven om niet onnodig te reizen (+31-6-11147853 en +31-6-40343276).

Pas goed op U zelf en Uw naasten en blijf hopelijk gezond.

Overpeinzingen aan het begin van het jaar 2020

Lida Versteeg

Het nieuwe jaar 2020

Dagelijks job boodschappen. Wat de ene dag nog net mogelijk is, kan de andere dag alweer anders zijn. Onzekerheid hangt in de lucht. Waar ben ik nog veilig? We moeten leren omgaan met bedreigingen. De oudere mensen onder ons behoren tot een risicogroep.

Ik leef nog. Ik ben hoogbejaard. Ik ben niet dement verklaard. Dat laatste kan je zo maar overkomen in een maatschappij waar de nadruk ligt op te allen tijde goed functioneren.

Ik denk aan die mensen die “mijn” Briefcontact lezen. Het zijn maar heel weinig mensen die het BC nog lezen. Ik durf niet goed te zeggen het was “*mijn*” BC. Aangezien ook ik niet alleen maar mag luisteren naar mijn eigen op natuurlijke wijze tot stand gekomen gedachten. Spreken is zilver, zwijgen is goud.

Ondanks die handicap heb ik steeds weer opnieuw geprobeerd niet van mijn zelfgekozen pad af te gaan en een misschien beter passende weg in te slaan. Ik ben op dat pad gebleven. Standvastig!

Niet gauw iets opgeven. Gewoon weer verder gaan! Gewoon de eenvoudige steeds wederkerende gewone dagelijkse dingen voortzetten. In de vaste overtuiging dat wat ik aan het doen was, eens vrucht zal dragen.

Hoewel we al jaren geleden gesprekken voerden over de opheffing van de NEV en elk jaar weer opnieuw denken, misschien is dit Briefcontact wel het laatste, bestaan we nog steeds!

Het jaarboekje 2019 viel in de bus. Ik heb nog nooit zo'n prettig te lezen en met zulke mooie bewoordingen geschreven jaarboekje gelezen als dit net uitgekomen Jaarboekje. Meestal was het nogal saai! Er veranderde bijna niets aan de inhoud van de geschreven artikelen.

Schokkende gebeurtenissen op de Algemene Ledenvergadering bleven uit. Veel dingen hadden alleen maar met de algemene organisatie van doen. Ook op de financiën viel niets aan te merken. We konden alles in één keer doorwuiven. In het Jaarboekje stonden alle getallen die we moesten weten. Wij konden zelf nakijken, of er nog wat winst gemaakt werd of niet. Het was zelfs goed om geen winst te maken. Maar dit keer, vertelde Hans Heezen dat hij was geschrokken! Hij had het niet kunnen geloven, dat wij die nog steeds erbij zijn, ineens veel minder hadden afgedragen aan de Nederlandse kerk. Onze NEV.

Logisch is dit echter! Er viel in Bern niets meer te bespeuren van de NEV. Een logisch gevolg van geen belangstelling meer voor een kerkdienst in de Nederlandse taal. In Zürich daarentegen vond een prachtig gebeuren plaats waar Ds. David van Welden ook aan deel mocht nemen en een functie had. Aan de gezichten te zien was het een blijmoedig gebeuren. Jolande en Anja zorgden voor een uitvoerige rondzendbrief opdat iedereen van alles op de hoogte was.

Wij voormalige Nederlanders hebben de mogelijkheid zich bij de Zwitserse Reformierte Kirche aan te sluiten. De kerk is een staatskerk. We hebben een paar jaar geleden besloten ons toch ook aan te sluiten bij de Zwitserse kerk. Dick en ik betalen nu kerkbelasting. De bedragen die we, eenieder van ons, moeten betalen, zijn geen rib uit ons lijf. Bij deze kerk kun je aankloppen en de deur gaat open. Toch wel belangrijk! En nog belangrijker. Het is dicht bij huis. Direct naast de deur. We hoeven er geen uren voor te rijden.

Zo is de balans weer in evenwicht!

Wat gebeurde er in de afgelopen maanden?

Internationale Kerkdienst in Zürich

Op zondag, 3 november 2019 was er in Zürich in de Pauluskirche een internationale Gottesdienst in 7 verschillende talen. Zingen in o.a. verschillende talen, liturgie, preek, schuldbelijdenis, avondmaal, Bijbellesing, gebed en het Onze Vader. Onze dominee David van Welden had er een belangrijke bijdrage en was er nauw bij betrokken. Het was een indrukwekkende dienst! Eén van onze leden, Cora Kerst, fungeerde bij het avondmaal.

Uit een rondzendbrief van de kring Zürich

Graag willen we jullie informeren over een hele bijzondere dienst op 3 nov. 2019 om 10 uur in de Pauluskirche in Zurich: een internationale 'Gottesdienst mit vielsprachigen reformierten Gemeinden' in Zürich, ter gelegenheid van 500 jaar Reformatie.

De kerkdienst wordt gevolgd door de opening van de Reformations-Ausstellung Global Prayers en een concert met Reformatiemuziek uit de Duitse Romantiek. Verschillende Reformatorische kerken die in Zürich vertegenwoordigd zijn, werken mee. Zo verzorgt bijvoorbeeld de Koreaanse kerk het avondmaal.

Verder:

David van Welden zal volgend jaar van 1 september tot en met 31 december 2020 studieverlof nemen. Diensten en pastorale zorg worden gedeeltelijk waargenomen door derden. Voor ons betekent dat, dat David in die periode niet in NEV-diensten zal voorgaan en de gesprekskring in herfst '20 vervalt. Voor pastorale zorg vragen wij jullie je in eerste instantie tot Anja Oberholzer of mij te wenden. De afspraak is dat er in noodgevallen direct contact met Wypkje van Welden kan worden opgenomen, die David van een en ander op de hoogte stelt, die dan eventueel hulp kan regelen of aanbieden.

Brief van Madeleine Lüthy vanuit St. Petersburg

De volgende brief schreef Madeleine Lüthy vanuit St. Petersburg op 24 december 2019 en die is voor de NEV bedoeld omdat de NEV al jarenlang dir project financieel ondersteunt.

Liebe Mitglieder der Niederländischen Evangelisch-Reformierten Gemeinde der Schweiz (N.E.V.)!

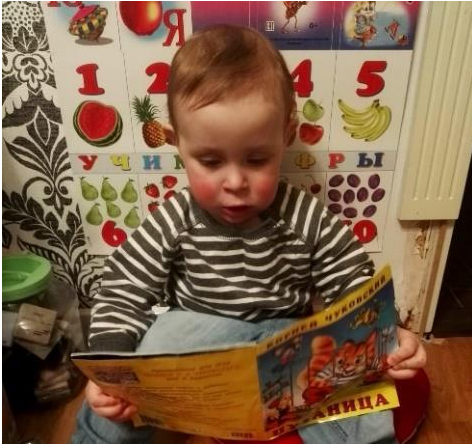
Mit diesem heiteren Bild, gemalt von Julia Pinezhaninova, wünsche ich Ihnen allen frohe Weihnachten und einen zuversichtlichen Start ins Neue Jahr 2020!

Die grosszügigen Spenden des N.E.V. sind überwältigend – ein Budget von **sFr. 22'474.--** erreichte das Jahr 2019 und im Namen der Kinder, Jugendlichen sowie unserer Veteraninnen Margarita und Sinaida bedanke ich mich von Herzen bei Ihnen allen!

Es ist denn auch vieles gelaufen in diesem Jahr; dank den Spenden des N.E.V. war es möglich, einigen Kindern und Jugendlichen zu einem neuen, bestens angepassten Hörgerät der Firma Phonak zu verhelfen. Damit die Hörfunktion optimal eingestellt ist, kauften wir jeweils für das linke sowie für das rechte Ohr einen Hörapparat.

Makar Serdjukov konnten wir noch im ausgehenden Jahr 2018 Hörapparate von Phonak kaufen. Im März ist er zwei Jahre alt geworden – das ideale Alter, um das Sprechen zu lernen. Obwohl sein Hörverlust weniger gross als z.B. bei Marcel ist, gilt Makar als behindert. Makar kann bereits die einzelnen Wörter hören und ist nun fleissig daran, auch noch das Sprechen zu erlernen. Dies braucht sehr viel Training! Ein guter Apparat sei das eine, das andere jedoch Fleiss + regelmässiges Training mit der Logopädin und mit den Angehörigen, erklärte mir Elena Pinezhaninova, Präsidentin des Vereins «Raduga», meine Kontaktperson zu den gehörbehinderten Kindern und Jugendlichen.

Er brauche mindestens zweimal pro Woche Training mit der Logopädin. Die meisten könnten aus finanziellen Gründen nur einmal pro Woche trainieren, denn eine Stunde koste 1'500.- und für die meisten seien diese Auslagen eine grosse Belastung für das Familienbudget. Aus diesem Grund liess ich der Vereinigung «Raduga» im Februar 30'000.— Rubel sowie im November 20'000.- Rubel speziell für den Logopädie-Unterricht zugunsten der Kinder, die aus eher ärmlichen Verhältnissen stammen, zukommen. Es bedeutete für die Betroffenen eine grosse Unterstützung.

Makar Serdjukov ist fleissig am Lernen

Beim Üben des Alphabets

Mascha Ljubovitskaja, 29 jährig, erzieht den Sohn Nikolaj (Kolja): Seit dem Kindesalter leidet Mascha an Kinderlähmung (paralysis infantilis cerebralis). Die Krankheit konnte stabilisiert werden, doch leidet Mascha an einer starken Beeinträchtigung des Gehörs und des Sehnervs. Nur ihre Grossmutter Larissa konnte sich mit dem Sohn Kolja verständigen und ihn erziehen.

Dank den Spenden des N.E.V. war es möglich, für Mascha Hörapparate von Phonak zu erwerben und dies gerade rechtzeitig, denn Grossmutter Larissa musste wegen einer doppelseitigen Lungenentzündung notfallmässig ins Spital, wo überdies Krebs diagnostiziert wurde. Mascha ist oftmals alleine mit dem Kind, doch kann sie dank den neuen Hörgeräten hören! Ohne diese Hilfe wäre diese Situation unvorstellbar gewesen... Zudem konnte ich aus dem Hilfsfond im Juli noch einen Beitrag für eine neue Brille für Mascha geben. Ihre Kurzsichtigkeit, die bei 14 Dioptrien liegt, bedarf spezieller Gläser, was für Mascha eine grosse Auslage bedeutet hätte. Ihre alte Brille war schon total verkratzt und die Gläser waren trüb. Mascha fühlt sich nun fast wie ein «normaler» Mensch und arbeitet einmal pro Woche auf einer Bank, um das Familienbudget aufzubessern.

*Mutter
Mascha mit
Kolja*

Wie ich bereits im letzten Jahresbericht erwähnt habe, brauchten auch Vera Kupzeva und Katja Koroleva neue Hörgeräte. Wie bei Jan Kotljarov (siehe Jahresbericht 2018) trugen die jungen Frauen Hörgeräte aus dem Jahre 2007, welche ich damals ebenfalls aus dem Hilfsfond finanzieren konnte. Die Hörgeräte mussten dauernd repariert werden und Geräusche störten.

Vera Kupzova arbeitet als Restauratorin in der Isaak-Kathedrale. Die Arbeit gefällt ihr sehr, doch verdient sie wenig. Dieses Jahr konnte ich Vera Kupzova einen Beitrag aus dem Hilfsfond für neue Hörgeräte, wiederum dieselben von Phonak, zukommen lassen. Vera ist überglücklich damit! Sie kann sich nun, so wie die anderen, an Sitzungen beteiligen, wo besprochen wird, wie die Arbeiten zu restaurieren sind. Aus Moskau hat Vera sogar eine Auszeichnung erhalten und dieses Zeugnis wird für sie später eine gute Referenz sein. Die sechsjährige Tochter von Vera, Anja, hat letztes Jahr ein Hörgerät erhalten und spricht heute fast so wie ein normales Mädchen, nur mit leichtem Akzent.

Vera dankt Ihnen, wie auch die Familie von Makar und Mascha, in einem Dankesbrief.

*Vera Kupzova bei
Ihrer Arbeit als
Restauratorin in der
Isaak-Kathedrale*

Albina Fachritdinova, bald 2-Jährig, konnten wir dank den Spenden des N.E.V. in diesem Jahr ebenfalls Hörgeräte für beide Ohren erwerben. Albina gewöhnt sich nun langsam an diese kostbaren Hörhilfen. Sie reagiert bereits auf die Geräusche, was besonders auf der Strasse wichtig ist, wenn man sie ruft. In den ersten fünf Jahren bildet sich der Hörnerv. Wer in diesem Alter die Chance erhält, ein gutes Hörgerät, welches optimal angepasst ist, zu erhalten, hat die Möglichkeit, das Hören und Sprechen zu lernen – so wie ein gesunder Mensch! Ohne unsere Hilfe wäre es für Albina niemals möglich gewesen, Hörgeräte zu erhalten. Die Eltern sind noch blutung und kommen materiell kaum zurecht. Die Jugendlichen von «Raduga» werden fürs Neue Jahr Lebensmittelpakete für die junge Familie vorbeibringen. Die gegenseitige Ermutigung ist für alle sehr wichtig –

HERZLICHEN DANK!!!

Noch ein paar Worte zur Marcel – Sie mögen sich an ihn erinnern (siehe Jahresbericht 2017). Marcel hat besonders frappante Fortschritte gemacht: Marcel hat einen sehr starken Hörverlust und musste zuerst lernen, überhaupt hören zu können. Nun geht er in den Kindergarten und alle sind total erstaunt. Marcel ist ein sehr lebendiges Kind und singt sogar! Er hat eine rasche Auffassungsgabe und kann sich alles gut einprägen. Er will sich nun gar nicht mehr von seinen «lieben» Hörgeräten trennen!

Katja trainiert mit den Kindern der Vereinigung «Raduga» regelmässig.

Im Dezember erhielt ich überraschenderweise weitere grosse Spenden, wofür ich mich vielmals bedanke!

Dieser Umstand ermöglichte es, dass noch weiteren gehörbehinderten Jugendlichen geholfen werden kann: Dem 24-jährigen **Roman Nikitin**, der zur Anschaffung seiner neuen Hörgeräte speziell einen Kredit (12.9%) aufnahm und dessen Mutter Larissa bereits jahrelang für die Assoziation «Raduga» als Buchhalterin arbeitet. Roman kann den Kredit nun zurückbezahlen und ist sehr froh um diese unerwartete Hilfe!

Ira Ivanovna, die so wie Roman voll im Berufsleben steht, konnte ich dank den Spenden des N.E.V. ebenfalls einen Beitrag aus dem Hilfsfond für neue Hörgeräte übergeben – ihre alten sind längst ausgedient.

Ira wird die Hälfte bezahlen, die andere Hälfte, resp. das Hörgerät für das andere Ohr, ist durch den N.E.V. bezahlt worden! Beide sind «nicht auf Rosen gebettet» und sind überaus dankbar für diese grosse und wertvolle Unterstützung!

Natürlich habe ich auch unsere tapferen «Babuschkas» Sinaida und Margarita nicht vergessen! Regelmässig stehe ich mit beiden in Kontakt. Sinaida, nun 92jährig, besuchte ich jedes Quartal und wir telefonieren ab und zu miteinander. Sinaida hat in diesem Jahr 65'000.—Rubel, rund 1'000.—sFr. übers Jahr verteilt aus dem Hilfsfond erhalten und bedankt sich sehr! Nach dem erlittenen Schlaganfall kann Sinaida zwar den Haushalt bewältigen und hat immer noch ein hervorragendes Gedächtnis, doch ist ihr «Bewegungsradius» deutlich eingeschränkt. Sie ist schwächer geworden und hauptsächlich zu Hause, wo sie jedoch Besuche von ihren Freundinnen erhält. Doch die allertreuesten «Besucher» bekommt Sinaida allmorgendlich, jeweils um dieselbe Zeit, wenn es am Küchenfenster klopft und das «Spatzenpaar» Karla und Karlusha, wie sie liebevoll von Sinaida genannt werden, ums Frühstück bitten.

Margarita Sergejevna ist ebenfalls sehr, sehr dankbar für die regelmässige Hilfe (85'000 Rubel). Die regelmässigen Beiträge helfen Margarita sehr und sie könnte sich nicht vorstellen, wie sie ohne unsere materielle Hilfe leben könnte. Wir stehen regelmässig in Kontakt und Margarita ist auch in diesem Jahr einige Male im Schweizerzentrum vorbeigekommen. Dann gehen wir jeweils etwas Feines essen, was Margarita sehr geniesst!

Wir alle, Margarita, Sinaida, Elena Pinezhaninova sowie all die Kinder und Jugendlichen, welche wir in diesem Jahr reich beschenken konnten, bedanken sich bei Ihnen, liebe Mitglieder der Niederländischen Evangelisch-Reformierten Gemeinde der Schweiz (N.E.V.) und wünschen Ihnen frohe Weihnachten und ein gesegnetes Neues Jahr 2020!

Ihre Madeleine Isabelle Lüthi, St. Petersburg, 24. Dezember 2019

En nog een verhaal dat plaats vond op 24 december 2019

Een verlaat kerstverhaal

Lida Versteeg

We leven alweer een aardig tijdje in het nieuwe jaar. Nederlanders hebben het over "twintig twintig". In cijfers leven we nu in het jaar 2020. Wie hoopte dat het nieuwe jaar wat rustiger van start kon gaan, kan nu al zeggen dat hij bedrogen uitkwam. In de winkel zag ik tot mijn verbazing alweer paashazen en paaseieren die aan Pasen doen denken.

Gelukkig zijn we daar op 18 februari nog even niet aan toe. Ik moet nog flink oefenen om goed te zingen met Pasen in de Münster in Bern.

Tussen mijn papieren ligt nog steeds een gedicht van onze oudste kleinzoon Tim te wachten om in het Briefcontact te worden opgenomen. Ik heb hem gevraagd of ik dit mocht publiceren. En ja, hij vond dat prima!

Mijn gedachten gaan dan weer terug naar de avond voor Kerst in 2019. "Heilig Abend". Misschien wel de belangrijkste avond van het hele jaar 2019. Althans in Zwitserland. In Nederland kenden wij deze avond niet als bijzonder. De katholieken vierden de Kerstnacht mis. De geboorte van Jezus.

Voor ons kinderen was vroeger de eerste kerstdag iets heel speciaals. Een feestelijke kerkdienst. Bijeenkomst na de kerkdienst. Thuis was er sprake van een mooi diner. Om vijf uur als het donker werd, gingen de kaarsjes aan van de kerstboom. Wij, vier kinderen 11, 7, 5 en anderhalf zongen voor mijn moeder, die toen pas 32 jaar oud was, kerstliederen. Mijn vader was in dat jaar met 42 jaar gestorven. En als wij naar bed moesten dan ging zij ook maar. "Wat moet ik daar alleen onder die kerstboom", weet ik heel zeker dat ze gedacht heeft.

Heel anders in Zwitserland. Op "Heilig Abend" komt de familie bij elkaar. In het gunstigste geval brengt iedereen wat om te eten mee, zodat de gastvrouw ook kan meedansen als daar de gelegenheid toe is.

Ver van tevoren wordt ook al aangekondigd dat we op 24 december van af 18.00 uur uitgenodigd zijn. Op 23 december had ik al een prachtige Nederlandse gedekte appeltaart gemaakt om niet met lege handen te komen.

Samen iets tot stand brengen is voor onze kleinkinderen 24, 22 en 14 jaar het hoogste genot van wat ze maar bedenken kunnen. De twee jongens 24 en 14 jaar waren al aanwezig in het huis van onze zoon. En gaan aan de gang als er deeg gemaakt moet worden. Zij lachen, zitten gezellig naast elkaar, en laten het deeg op de plank vallen, rollen en laten het vallen van de ene hand in de andere. Zij zijn nog niet op het idee gekomen dat hun voeten er niets op tegen hebben om in dit proces ook mee te lopen. Als het deeg genoeg gekneet is, komt het moeilijkste deel van het hele proces. Zelf spaghetti maken.

Een prachtig staalkleurig machientje staat klaar om uit deeg spaghetti te maken. Zo mooi staat het machientje te glimmen van genoeg. Ik denk dat het de eerste keer is dat het zijn werk mag doen waarvoor het is gemaakt. Het verlangt ook geen stroom. Aan een wielje draaien is alles. Alleen is de hoeveelheid deeg die er gemaakt was, wel aan de erg grote kant. Wij zijn maar met zeven personen.

Er worden ronde houten stangen opgesteld om de lange slierten overheen te hangen om te kunnen drogen. Vanaf de zijkant lijkt het net de toetsen van mijn piano. De volgende stang wordt opgesteld. Daar hetzelfde verhaal. Alles om te eten. Tussen de bedrijven door konden we in ieder geval nog even een goed dansgevoel laten opkomen. Stil zitten en werken is nu niet voor iedereen het hóógte genot.

Toen we eindelijk aan tafel konden, was bij mij althans de eetlust verdwenen. De spaghetti met drie verschillende sausen viel echter bij de jongens goed in de smaak. Wel verdiend. Hadden zij toch een groot aandeel gehad in het voorbereiden...!

Na de maaltijd had ik zoiets van “uit de bijbel” lezen. Zoals Dick nog steeds graag na het warme eten iets uit de bijbel voorleest. De bijbel is echter in deze tijd niet meer het boek waar de jeugd het hardst naar grijpt. Dus moet ik een zijwegje inslaan om toch nog tot iets bezinnelijks te komen.

Ik had bij het zoeken naar geschenken een leuk klein boekje gevonden in een boekhandel. "Der schöne Augenblick. Lektüre zwischen den Jahren." De eerste gedachtengang was van Rainer Maria Rilke. "Ik houd van dit uur, dat anders is en komt en gaat."

Aan het eind van dit korte stukje komt hij weer terug zoals het in den beginne was en zegt hij: "Van deze nacht houd ik. Nee, niet deze nacht, dit begin van de nacht, deze ene lange beginregel van de nacht, die lees ik niet, omdat het geen boek is voor beginners. Nee, ik hou van dit moment dat nu voorbij is en omdat het nu voorbij is, voelde ik dat het nu pas werkelijkheid is geworden".

Stilte.

Poëtische literatuur. Het viel zo maar uit de lucht, op onze tafel. Een vraag stormde op me toe: "Waarom doe je dat"? Stilte bij mij. Later zou ik zeggen, dat een ogenblik van stilte een moment van bezinning kán worden.

Ineens haalt Tim ons oudste kleinkind zijn Handy tevoorschijn. Hij leest een gedicht voor, waarin hij beschrijft hoe in de Adventstijd het geven van geschenken en het samenzijn bij "Glühwein", feestverlichting en de hele opbouw van een kerstmarkt ertoe kan bijdragen het leven mooier te maken dan het is.

Het leveren van materialen voor een kerstmarkt is een gigantisch bedrijf, dat niet alleen in Zwitserland waar levert, maar ook in Duitsland, waar kerstmarkten nog meer in zwang zijn dan in Zwitserland.

Auf der Suche nach der Besinnlichkeit

24.12.19 Tim Versteeg:

"Zwei mal rot bitte"

*"Mit Schuss?" frage ich
immer schön freundlich*

*Abgepackte Weihnachtsbaumberge, Lichterkettenadapterprobleme,
alles steht auf dem Plan Weihnachtshüttenlieferservicefirma, exportiert
sogar bis nach Japan*

*Konsum, Kommerz, Kapital - überteuerter Glühwein
Materialschlachten, Abfallkontainer, Gewinnmaximierungsverein.*

*Manche Produkte wie Weihnachtsbäume, Christbaumschmuck und
Weihnachtskrippen werden ausschliesslich für Weihnachten produziert.
Einige Einzelhändler wie Käthe Wohlfahrt haben sich auf solche
Produkte rund um das Weihnachtsfest spezialisiert. Einen wesentlichen
Wirtschaftsfaktor stellen in Deutschland auch die ca. 5000
Weihnachtsmärkte dar, deren gesamter jährlicher Umsatz auf 5
Milliarden Euro geschätzt wird.*

Der historische Jesus wurde zwischen 7 und 4 v. Chr. geboren.

Reflexion Künstlerische Sprechpause

*Im Wirrwarr des Unsinnns ist es Sinn von Weihnachten, Weihnachten
einen Sinn zu geben
Schenken wir uns Zeit
Machen wir selber Pasta, Basta!
Dankbarkeit
Lachen, Essen, Zusammensein und so, frohe Weihnachten*

Sternenmarkt in 2019 op de Kleine Schanze. Direct naast Bundeshaus West. Onder prachtige weersomstandigheden had je vandaar uit prachtig zicht op de bergen. Heel even kwam er een gevoel op dat we toch wel in een voor mij betoverende wereld leven.

Preek, gehouden in Bazel en Zürich in 2019

Lieve gemeente

De feestdagen zijn nu écht definitief voorbij. Het duurt nog een hele poos voor de lente komt en de feestdagen rond Pasen weer veel kleur, warmte en licht brengen.

De dagen zijn nu nog kort en donker.

Misschien konden we het jaar ongedwongen en feestelijk beginnen, hebben we het nieuwe jaar met de collega's in het kantoor gevierd.

Maar de glans van het nieuwe jaar is nu echt voorbij.

Het zijn heel gewone, alledaagse dingen die ons nu bezighouden, nu is het gewoon weer het leven van alledag, het zijn grijze dagen.

Er is maar weinig dat ons afleidt en de routine doorbreekt.

We zijn gewoon bezig met ons werk, met het huishouden, met onze familie, met heel gewone dingen.

Sommigen onder ons vinden in het weekend misschien afleiding in de stad. Het valt op dat juist in deze tijd mensen graag gaan shoppen, ze doorkruisen de stad op zoek naar iets dat ze graag willen hebben.

De één wordt gedreven door het verlangen iets leuks voor weinig geld te vinden, hij of zij is trots als het lukt om met een koopje naar huis te komen.

Anderen zijn met een heel ander doel in de stad: Ze zoeken het bijzondere, het exclusieve, dat hun leven rijker zou kunnen maken. Nog anderen weten heel precies wat ze willen hebben: Dat accessoire dat precies zou passen bij die nieuwe jurk, die lamp waar ze al jaren naar zoeken.

Die drang in ons moet van alle tijden zijn, want ook Jezus heeft het erover. Waarschijnlijk had Jezus zich wel verbaasd over onze wegwerpsamenleving, waarin wij met groot enthousiasme vele nieuwe dingen kopen om ze bijna even snel en achteloos weer weg te gooien. Maar Jezus kent die drang in ons en maakt daarvan een verhaal. Stel je voor, zo begint hij, dat jij ineens, en dat na een zoektocht van vele jaren, eindelijk die parel zou vinden, die niet alleen maar alle andere parels in glans en schoonheid overtreft, maar zelfs alle andere dingen, die je kent en zou willen hebben, in de schaduw stelt. Zou jij dan niet meteen toeslaan en die parel meteen kopen?

Waarschijnlijk kunnen wij daar spontaan mee instemmen, we knikken, omdat we weten dat dat zo kan lopen. Voor onze ogen zien we misschien concrete voorbeelden uit ons eigen leven:

Dat romantische huis bij het meer met die idyllische tuin bijvoorbeeld, dat we altijd al zo graag hadden gehad, of dat exclusieve automodel, die zeilboot, die ons altijd al heeft gefascineerd en nog vele andere dingen.

Tot Jezus dan ineens doorgaat met zijn verhaal en zegt: Zou jij dan niet alles verkopen, wat je bezit, om die ene parel te kopen en voor altijd je eigen te kunnen noemen?

Hier fronsen we waarschijnlijk toch de wenkbrauwen en aarzelen.

Bij alle vreugde aan het verwerven van mooie dingen, willen we hier misschien toch een kritische kanttekening maken: Jezus, waar wil je naar toe? Waar slaat dat op? Vertel toch geen onzin! Hoe mooi die parel dan ook mag zijn, moet je toch een beetje met beide benen op de grond blijven. Er zijn toch altijd nog de kruideniersrekeningen, de stroom en het water die moeten betaald worden...

Misschien haken wij hier al af, voelen ons misschien zelfs al een beetje beetgenomen door Jezus. Jezus, waar ben jij op uit?

Lieve gemeente

Jezus stapt inderdaad in ons dagelijks leven en probeert met een hele rij korte, pregnante, verrassende verhalen duidelijker te krijgen wat ons mensen aandrijft, wat ons laat leven, waar wij naar op zoek zijn. En bijna ademloos vuurt hij het ene verhaal na het andere op ons af om steeds scherper te formuleren, wat hij bedoelt. Hij heeft net dat andere sprookjesachtige verhaal verteld, dat hetzelfde thema aansnijdt, het verhaal van de schat die in de akker verborgen ligt. *“Het is met het koninkrijk van de hemel als met een schat, die verborgen lag in een akker. Iemand vond hem en verborg hem opnieuw, en in zijn vreugde besloot hij om alles te verkopen wat hij had en die akker te kopen.”*

Lieve gemeente, Jezus wil hier persé van ons dagelijks leven, van de grauwe sleur van ons leven vertellen.

Want de akker in het verhaal is de plaats waar wij leven, waar we het grootste deel van ons leven doorbrengen, waar we soms met veel frustratie en zorgen, of, zoals mensen vroeger zeiden, in het zweet des aanschijns, ons levensonderhoud verdienen.

Het verbaast echter, dat Jezus ons dagelijks leven helemaal niet grijs of saai noemt.

Dat is juist wat ik vaak hoor. Mensen vertellen mij regelmatig, dat ze hun dagelijks leven het liefst af en toe ontvluchten. Ze beleven hun eigen werk als onbevredigend of zelfs afstompend.

Ze zoeken vervulling in hobby's of vrijwilligerswerk.

Of ze vinden een soort contrastwereld van vrijheid, uitgelatenheid en opwinding in hun vakanties. Sommigen leven écht van vakantie naar vakantie, alleen zo kunnen ze het hoofd enigzins boven water houden. Jezus nu meent, dat wij mensen onze vervulling, onze bestemming, ons geluk niet in het buitengewone, in het spektakulaire, in het heel andere hoeven te zoeken.

Wat Jezus met zijn eigen woorden het Koninkrijk van God noemt, die ontmoeting met het Goddelijke, die alles op zijn plaats laat vallen, die even heel duidelijk laat oplichten wie wij zijn en waarvoor wij leven, is niet ver weg, zo houdt Jezus hardnekkig vol.

Hij is van mening dat dat alles zich als een schat in de akker van ons dagelijks leven verbergt.

En we vinden hem niet als we weglopen, als we vluchten voor ons dagelijks leven. Juist in ons dagelijks leven is dat alles te vinden, daar vinden we vervulling en bevrijding.

Hoe kan ons dat lukken? Hoe komen we God op het spoor, lieve gemeente?

Het begint misschien als we ineens oog krijgen voor die schijnbaar zo kleine dingen, die dagelijkse kleine wonderen, die ons omgeven.

Het begint misschien met de verwondering over de kou van de nacht, die onze tuin in een sprookjeslandschap heeft betoverd.

We verbazen ons misschien als kinderen over dat licht, dat overal gestrooid wordt, over de zachte vormen in het landschap, de geluiden die verzinken in de sneeuw.

Kleine, alledaagse wonderen kunnen we op elk moment van de dag en van het jaar vinden. We zien ze niet alleen maar in de natuur, maar soms ook in de mensen, die ons pad kruisen of met wie we samenleven. Zien wij ook wat af en toe in een ander mens oplicht?

Hier wil ik graag Rainer Maria Rilke citeren, die een keer heeft geschreven: *“Als je dagelijks leven arm schijnt te zijn, klaag het dan niet aan. Klaag jezelf aan, dat je niet sterk genoeg bent, om zijn schatten tevoorschijn te roepen.”*

Lieve gemeente, het grote, overweldigende, verbergt zich vaak in het kleine.

Over Michelangelo wordt het volgende verhaal verteld. Toen hij bezig was aan een standbeeld, kreeg hij op een keer bezoek.

De bezoeker keek belangstellend toe hoe Michelangelo de steen bewerkte. Een paar dagen later kwam hij weer terug.

De bezoeker was nu teleurgesteld en zei, dat er aan het beeld nauwelijks iets veranderd was.

Michelangelo zei tegen hem: *“Je vergist je. Kijk: Hier heb ik een stukje gepolijst, hier heb ik een klein stukje weggehaald. Deze trek in het gezicht heb ik iets zachter gevormd, de lip heb ik een beetje expressiever gemaakt. Deze spier hier steekt nu iets meer uit dan van tevoren.”*

«O, maar dat zijn toch allemaal kleinigheden», antwoordde de bezoeker.

“Het mogen weliswaar kleinigheden zijn”, zei Michelangelo, “maar vergeet niet, dat al die kleinigheden met elkaar een volkomen geheel uitmaken. Die volkomenheid is geen detail. “

Zo is het ook met ons dagelijks leven, lieve gemeente. Ook ons dagelijks leven bestaat uit vele, schijnbaar onbelangrijke of onopvallende details, kleine opgaven, onopvallende bezigheden, waar we soms de zin niet van zien.

Maar alle kleinigheden met elkaar vormen een volkomen leven, dat wonderbaarlijk is, dat in zichzelf rust en zijn bestemming vervult. Maar er zijn nog andere wegen, die ons helpen om de schat in de akker te ontdekken.

Je kunt je, als je de gelijkenis van Jezus hoort, ook voorstellen, dat de ploegende boer niet geamuseerd was, toen hij met zijn ploeg in de grond bleef hangen.

Misschien brak de ploegschaar stuk op de aarden kruik waarin de schat verborgen lag, misschien ergerde de boer zich en vloekte, omdat hij niet verder kwam en er nog zoveel werk wachtte.

Hoe vaak ergeren wij ons niet, als de ploeg van ons leven ineens blijft stilstaan, als onze zorgvuldige plannen ineens doorkruist worden. Misschien worden we ook woedend, als we niet bereiken wat we van plan waren, als ziekte of een ongeluk ineens alles compleet anders maken. Dan hebben wij misschien het gevoel voor een hoop scherven te staan of zelfs onverdiend bestraft te worden.

God verbergt zich echter vaak waar wij hem niet zoeken, op de onmogelijkste en onwaarschijnlijkste plekken. Het is goed mogelijk, dat hij juist in een ongeluk op ons wacht.

Juist in de breuken in ons leven, in de crisissen, in de weerbarstigheid van het leven verbergt zich soms een schat. We ontdekken hem soms als we kunnen instemmen met wat het lot ons brengt.

Dat is niet gemakkelijk, daar verzetten we ons soms tegen. Ook als we ertoe bereid zijn, vergt het grote zelfoverwinning.

Concreet kan dat bijvoorbeeld betekenen, dat we ja zeggen tegen eenzaamheid, als een gelukkige relatie ons nu niet vergund is. Dat we ja zeggen tegen een persoonlijke schuld, die we niet meer kunnen uitwissen. Dat we ja zeggen tegen een ongeneeslijke ziekte, die ons leert om onze dagen te tellen.

Pas als we ons persoonlijk lot kunnen aannemen, kunnen we tot de verbazingwekkende ontdekking komen dat overal, ook in lijden en verdriet, een schat verborgen kan liggen.

De Zwitserse psychiater C.G. Jung reageerde vaak op een opmerkelijke manier op de dingen die de mensen hem vertelden. Toen een vriend hem op een keer vertelde dat hij een promotie had gekregen, antwoordde hij:

«Dat spijt me vreselijk voor je. Maar ik geloof, dat we, als we elkaar maar dragen, we dat wel te boven zullen komen.»

Toen een andere vriend hem terneergeslagen vertelde, dat hij net ontslagen was, antwoordde Jung:

«Laat ons een fles wijn open maken. Dat is fantastisch nieuws, waar we meteen op moeten drinken! Want nu staat iets moois te gebeuren.»

Lieve gemeente

Dat we op de akker van ons leven een schat vinden, laat zich niet afdwingen, niet forceren. Dat vergt eigenlijk ook niet bijzondere inspanningen, of kennis, geen speciale actie.

Dat is primair altijd een geschenk.

Soms is de vondst een spectaculaire ontdekking, die je ineens doet en alles radicaal verandert.

Veel vaker is het een ervaring die heel geleidelijk aan groeit, zoals een parel groeit uit vele dunne laagjes parelmoer.

Een ervaring die groeit uit jarenlang vertrouwen en geduld.

We kunnen de vondst niet afdwingen. Maar we kunnen ons erop voorbereiden, ons openen en ons bereid verklaren om te vinden. We kunnen ons ook afvragen: Hoe diep is onze ploeg ingesteld: Op oppervlakkigheid of op diepe lagen?

Jezus vertelt ons zijn verhalen om ons nieuwsgierig te maken, om in ons een dorst en een honger naar het koninkrijk van God te scheppen. Hij hoopt dat we ons voorbereiden, alle zinnen scherpen en ons openen voor Gods aanwezigheid.

Misschien hebben we in ons leven af en toe zo'n schat gevonden.

Misschien heeft hij ons nog hongriger en dorstiger gemaakt, ons nog meer laten verlangen naar nieuwe ontmoetingen met God.

Misschien is God ons inmiddels zo vertrouwd, dat alle andere dingen naast hem voor ons in het niets verzinken.

Jezus zegt ons toe: Wij allen kunnen hem ontdekken als de grond van alles wat is, als de bron, waaruit wij leven, als de inhoud, waarvoor het de moeite waard is om te leven. Amen

Het navolgende bericht van Ds. David van Welden betreft het NEV-Weekend. Het geplande weekend gaat echter helaas niet door.

Hier volgt een gebeuren om naar uit te kijken!

“Opdat wij in vrijheid zouden leven heeft Christus ons bevrijd.”

Dit is een citaat uit de Galatenbrief. En het is merkwaardig: Niet alleen in deze brief staat de vrijheid centraal, het thema vrijheid loopt als een rode draad door de bijbel, het is daar een van de centrale thema's.

Vrijheid is voor de bijbel het doel van het menselijk leven.

Maar wat is eigenlijk vrijheid? Zijn wij echt vrij in onze manier van leven, van werken, van consumeren, van samenleven met anderen? Is vrijheid blijheid? En wat heeft vrijheid met ons geloof te maken?

Het lijkt het alsof vrijheid in de politiek steeds minder belangrijk wordt, vele democratieën staan onder druk. Komt er misschien een tijd waarin we weer voor de vrijheid moeten vechten?

Het lijkt mij dat dit thema weer veel stof voor gesprekken kan opleveren en zo nodig ik u graag weer uit voor dit NEV-weekend.

Het vindt weer plaats in de Kartause Ittingen.

De Kartause Ittingen is een middeleeuws, voormalig Kartuizer-klooster in Warth, een dorpje in de buurt van Frauenfeld.

Het klooster werd een paar jaar geleden helemaal gerenoveerd en is nu een prachtig congrescentrum (met een voortreffelijke keuken!)

In het klooster bevindt zich ook een kloosterwinkel, een brouwerij, een kaasmakerij en een kunstmuseum.

De Kartause is goed met het openbaar vervoer te bereiken: vanaf het station Frauenfeld rijd je met een bus naar Warth. De laatste honderd meter moet je lopen.

De Kartause is ook nog mooi gelegen tussen de wijngaarden en de bossen op een heuvel boven de Thur. Er is dus ook veel moois te zien, een prachtig stukje natuur waar we in de vrije tijd op dit weekend ook telkens weer van kunnen genieten.

Het weekend vindt plaats op **16 en 17 mei 2020**. (intussen afgezegd!)

Zoals altijd beginnen we om 10 uur met bijpraten en koffie en daar heb ik ruim tijd voor gereserveerd.

Stipt om 11 uur beginnen we dan met een eerste inleiding op het thema met aansluitende discussie.

Na de lunch is er een blok van groepsgesprekken.

's Avonds hebben we na de maaltijd een gezellige avond in de bar.

Op zondagochtend volgt dan het derde blok van gesprekken over ons thema.

Na de lunch op zondag besluiten we het weekend met een korte vesperdienst om 14.00 uur, waar alle NEV'ers van harte welkom zijn.

Het weekend eindigt na het koffiedrinken om 16.00 uur.

De prijzen zijn dit jaar onveranderd. Het hele weekend in

een Einzelzimmer kost Fr. 250,-

een Doppelzimmer kost per persoon Fr. 220,-.

Alle maaltijden zijn daarin inbegrepen.

Daarmee is u meteen duidelijk dat de NEV een deel van de kosten voor zijn rekening neemt, zoals het gebruik van de infrastructuur.

Uiteraard mag de prijs geen hindernis zijn om aan het weekend deel te nemen. Wie graag wil deelnemen maar niet het hele bedrag kan betalen kan contact opnemen met mij.

Zoals altijd ben ik erg dankbaar voor een vroege aanmelding. Want de kamers, die we hebben gereserveerd en niet nodig hebben, moeten we wél betalen als we niet op tijd kunnen afzeggen.

Daarom wil ik u vragen zich voor 14 april bij mij aan te melden (telefoon 062 756 58 92, vanwelden@bluewin.ch).

Ik hoop dat weer velen kunnen deelnemen en dat we met elkaar spannende en inspirerende gesprekken hebben.

David van Welden

Briefcontact ook online

Op onze website www.nl-kerk.ch vindt u de actueelste informatie over het wel en wee van de NEV: (eventueel veranderde) tijden, adressen (ook van leden), etc. Maar, u kunt bijvoorbeeld ook de wat oudere jaarboekjes eens rustig door bladeren, en natuurlijk ook de recente uitgaven van Briefcontact online lezen (waar ook ter wereld). Wilt u zelf een bijdrage leveren voor de website of wilt u een reactie geven, dan kan dat graag via de website maar ook direct aan de webmaster: Jan van den Eijkel E-Mail: admin-nev@janv.de Tel. 0049-7761-4916

Agenda

De gemeenschappelijke NEV-Diensten:

- 31 mei Pinksterdienst in **Hägendorf**
Voorganger: Ds. David van Welden
Begin: 12:00 uur
- 25 december Kerstdienst in **Hägendorf**
Voorganger: Ds. Matthijs van Zwieten de Blom
Begin: 12.30 (!) uur

Kring Basel

De diensten in april en mei zijn afgezegd vanwege de Coronapandemie.

- 7 juni **Kerkdienst** in het Wesleyhaus
Voorganger: Ds. Matthijs van Zwieten de Blom
Begin: 15.30 uur
(afhankelijk van de Coronapandemie, zie Website)

Juli en augustus geen dienst, vakantietijd.

- 6 september **Kerkdienst** in het Wesleyhaus
Voorganger: Ds. Matthijs van Zwieten de Blom
Begin: 15.30 uur

Kring Zürich-Aargau

- 14 juni Kerkdienst in de kleine Kirche Fluntern
Voorganger: Ds. David van Welden
Begin: 17:00 uur
- 13 september Kerkdienst in de kleine Kirche Fluntern
Voorganger: Ds. Willemijn Jonkers
Begin: 17:00 uur

Te allen tijde bent U daar van harte welkom en staat de kerkdeur open.

“Dagsluiting”

Gedicht in van Gerard Reve

Eigenlijk geloof ik niets,

en twijfel ik aan alles, zelfs aan U.

Maar soms, wanneer ik denk dat Gij waarachtig leeft,

dan denk ik dat Gij liefde zijt, en eenzaam,

en dat, in dezelfde wanhoop, Gij mij zoekt

zoals ik U.

Zo zoekt een ieder en blijft een ieder op zoek naar een niet te stillen verlangen naar God.

Gümligen, 12 maart 2020